

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudkyň JUDr. Marcely Rouskové a JUDr. Hany Pipkové v právní věci žalobců: **a) P.B., b) J.B.**, oba bytem X, oba zast. Mgr. Petrem Svobodou, advokátem, adresou pro doručování Praha 8, V Holešovičkách 1579/24, proti žalovanému: **Magistrát hlavního města Prahy**, sídlem Praha 1, Mariánské náměstí 2, za účasti osob zúčastněných na řízení: **I) Ing. T.B., II) MUDr. L.B.**, oba bytem X, **III) MgA. D.D.**, bytem X, **IV) J.D.**, bytem X, **V) Technická správa komunikací hlavního města Prahy**, sídlem Praha 1, Řásnovka 770/8, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29.10.2012, č.j. S-MHMP 770176/2012/OZP-V-476/R-109/La,

t a k t o :

- I. Žaloba se z a m í t á.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**
- III. Osoby zúčastněné na řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobci se podanou žalobou domáhali zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 29.10.2012, č.j. S-MHMP 770176/2012/OZP-V-476/R-109/La, kterým bylo zamítnuto jejich odvolání a potvrzeno rozhodnutí Úřadu městské části Praha 5, odboru životního prostředí, ze dne 6.3.2012, č.j. MC0512905/2011/OŽP/Pe-R (Jin.p.722/11). Předmětem rozhodnutí správního orgánu prvního stupně bylo vydání kolaudačního rozhodnutí dle § 82 zákona č.

50/1976 Sb. (dále též starého stavebního zákona) pro dokončenou stavbu vodního díla „Vodovodní řad pro veřejnou potřebu PE DN 110/10“.

Žalobci v žalobě namítali nezákonnost a nicotnost žalobou napadeného rozhodnutí i rozhodnutí správního orgánu prvního stupně. Nezákonnost žalobou napadeného rozhodnutí je dle žalobců dána nepřezkoumatelností rozhodnutí pro nedostatek důvodů, neboť odvolací správní orgán pouze konstatoval, že se správní orgán prvního stupně s námitkami žalobců vypořádal dostatečně a odvolací správní orgán se s takovým vypořádáním věcně ztotožňuje. Žalobci proto namítali, že se odvolací správní orgán nevypořádal s jejich námitkami vznesenými před orgánem prvního stupně.

V rozporu s předchozím tvrzením žalobci spatřovali nezákonnost rozhodnutí rovněž v tom, že odvolací orgán společně se správním orgánem prvního stupně nesprávně posoudil námitky žalobců v řízení a dospěl tak k věcně nesprávnému rozhodnutí.

Žalobci namítali, že se odvolací správní orgán nezabýval a nevypořádal s odvolacími námitkami žalobců, které se týkaly absence výroků rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, konkrétně absence rozhodnutí o námitkách žalobců a označení účastníků správního řízení, a dále absence odůvodnění rozhodnutí.

Dle názoru žalobců je dána nezákonnost napadeného rozhodnutí i tím, že žalovaný potvrdil jiné rozhodnutí, než které bylo předmětem odvolacího řízení. Tento závěr vyvozují žalobci z toho, že žalovaný v žalobou napadeném rozhodnutí uvedl, že správní orgán prvního stupně (napadeným rozhodnutím) podle § 190 odst. 5 zákona č. 183/2006 Sb., ve spojení s § 82 zákona č. 50/1976 Sb. povolil užívání dokončené stavby vodního díla, zatímco v prvostupňovém rozhodnutí je uvedeno, že správní orgán prvního stupně vydal podle ust. § 82 zákona č. 50/1976 Sb. kolaudační rozhodnutí pro dokončenou stavbu vodního díla.

Žalobci dále namítali, že správní řízení nebylo řádně zahájeno, neboť v oznámení o zahájení řízení byl označen jiný pozemek, než na kterém byla předmětná stavba vodního díla kolaudována. Žalobci uváděli, že mělo dojít k vydání opravného usnesení, nikoli ke zhojení vady v odůvodnění rozhodnutí, přičemž právní moc opravného usnesení měla předcházet vydání rozhodnutí správním orgánem prvního stupně.

Žalobci poukázali na skutečnost, že žalovaný předchozí rozhodnutí o kolaudaci zrušil a věc vrátil orgánu prvního stupně. Žalobci dovozovali, že situace se oproti předchozímu rozhodnutí nezměnila, a proto i druhá žádost o kolaudaci měla být zamítnuta. (Některé důvody, pro které bylo rozhodnutí zrušeno, jsou uvedeny níže). Žalobci namítali, že je nerozhodné, zda stejný úřad zastával funkci obecného i speciálního stavebního úřadu, ale že je podstatné, podle kterého ustanovení a typu řízení rozhodnutí vydal a zda před rozhodnutím speciálního úřadu byl dán nejprve souhlas úřadu obecného, v podstatě však namítali věcnou nepřislusnost úřadu, který ve věci vydal podkladové rozhodnutí. Žalobci dále namítali, že podkladová rozhodnutí nemohou být pravomocná, neboť proti všem rozhodnutím podali odvolání, o nichž nebylo rozhodnuto. Žalobci dovozovali nezákonnost a nicotnost rozhodnutí správního orgánu prvního i druhého stupně tvrdíce, že se správní orgány těmito argumenty žalobců nezabývaly. Žalobci dovozovali nezákonnost rozhodnutí též z toho, že dle jejich názoru byla kolaudována nepovolená stavba, neboť podkladová rozhodnutí jsou rozhodnutími o umístění a povolení vodovodních přípojek, kanalizačních přípojek plynovodu STL, nikoli vodovodního řadu DN 110.

Konečně žalobci spatřovali vadu řízení v nedostatecích provedení místního šetření, které dle jejich názoru bylo „pouze setkáním na místě stavby za účelem dodání dokumentace“, s tím, že o místním šetření nebyl pořízen řádný protokol.

Žalovaný navrhl žalobu zamítnout s tím, že trvá na správnosti napadeného rozhodnutí, neboť rozhodoval na základě dostatečného zjištění skutkového stavu věci, předložené

projektové dokumentace a v souladu s postupy upravenými v ust. § 81 a násl. zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu. U jednotlivých žalobních námitek poukazoval na příslušné části žalobou napadeného rozhodnutí, kde se danými námitkami zabýval.

Společné vyjádření k žalobě podaly osoby zúčastněné na řízení I-IV, (tj. účastníci kolaudačního řízení); uvedly, že dle jejich názoru je smyslem podané žaloby znemožnit kolaudaci a užívání jejich již několik let dokončených objektů, sousedících s nemovitostí žalobců, které jsou závislé na společných sítích. Dále uvedly, že žalobu chápou jako součást obstrukční taktiky mající za cíl znemožnění užívání majetku zúčastněných osob.

Osoba zúčastněná na řízení, společnost TSK hl.m. Prahy, se ve věci nevyjádřila.

Správní spis pak především obsahuje pro danou věc tyto podstatné dokumenty: Oznámení ze dne 5.10.2011 o zahájení kolaudačního řízení podle ust. § 80 odst. 1 zákona č. 50/1976 Sb., protokol z místního šetření spojeného s ústním jednáním konaném dne 2.6.2011, námitky účastníků proti kolaudačnímu řízení ze dne 2.6.2011, rozhodnutí Úřadu městské části Praha 5 (dále též „Úřad MČ Praha 5“) ze dne 21.7.2006, č.j. Vys.Jin.p.722/11-2717/06-Pí-R, o povolení změny stavby, rozhodnutí Úřadu MČ Praha 5 ze dne 23.8.2005, č.j. Vys.Jin.p.722/11-1220/05-Pí-R, podle § 39 zákona č. 50/1976 Sb., rozhodnutí odboru ochrany prostředí Magistrátu hlavního města Prahy ze dne 4.10.2010, č.j. S-MHMP 944096/2009/OOP-V-697/R-195/La, zpětvzetí žádosti o vydání kolaudačního rozhodnutí ze dne 24.2.2011, usnesení MČ Praha 5 ze dne 28.2.2011, č.j. OSU.Jin.p722/11-14437/2011-Ka-US, rozsudek Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 1.4.2011, č.j. 20 C 343/2009-145, žádost o vydání kolaudačního rozhodnutí ze dne 18.4.2011, oznámení Úřadu MČ Praha 5 ze dne 13.6.2011, č.j. MC05/40613/2011/OŽP/Pe-ozn o zahájení kolaudačního řízení podle § 80 odst. 1 zákona č. 50/1976 Sb., protokol z místního šetření spojeného s ústním jednáním konaném dne 19.7.2011, námitky účastníků ze dne 19.7.2011 proti kolaudačnímu řízení, sdělení Úřadu MČ Praha 5 ze dne 26.8.2011, usnesení Úřadu MČ Praha 5 ze dne 18.1.2012, č.j.:MC05-S 4884/201/OŽP/OVH, sdělení Úřadu MČ Praha 5 ze dne 23.1.2012 o pokračování kolaudačního řízení, námitky účastníka J.B. proti kolaudačnímu řízení ze dne 8.2.2012, rozhodnutí Úřadu MČ Praha 5 ze dne 6.3.2012, č.j. MC0512905/2011/OŽP/Pe-R (Jin.p.722/11), odvolání ze dne 3.4.2012 proti rozhodnutí Úřadu MČ Praha 5 ze dne 6.3.2012, č.j. MC0512905/2011/OŽP/Pe-R (Jin.p.722/11), rozhodnutí žalovaného ze dne 29.10.2012, č.j. S-MHMP 770176/2012/OZP-V-476/R-109/La.

Rozhodnutím Úřadu MČ Praha 5, odboru výstavby jako stavebního úřadu příslušného podle § 117 odst. 1 písm. c) zákona č. 50/1976 Sb., ze dne 23.8.2005, č.j. Vys.Jin.p.722/11-1220/05-Pí-R, které nabylo právní moci dne 26.9.2005, bylo stavebníkům (Ing. T.B., MUDr. L.B., D.D., J.D., P.B., J.B.) vydáno rozhodnutí o umístění stavby a stavební povolení (mimo jiné) vodovodní přípojky s napojením na stáv. vodovodní řad v ul. Butovická a dále s areálovým rozvodem na pozemku č. parc. 722/11, k.ú. Jinonice a přípojky kanalizace s napojením na stáv. kanalizační řad v ul. Butovická a dále s areálovým rozvodem na pozemku č. parc. 722/11 k.ú. Jinonice, pro 6 rodinných domů na přilehlých pozemcích č.parc. 722/13, 722/7, 722/10 a 722/9 k.ú. Jinonice v Praze 5 při ul. Butovická.

Rozhodnutím ze dne 21.7.2006, č.j. Vys.Jin.p.722/11-2717/06-Pí-R, povolil Úřad MČ Praha 5, odbor výstavby jako stavební úřad příslušný podle § 117 odst. 1 písm. c) zákona č. 50/1976 Sb., změnu stavby tak, že původně navržená přípojka a areálový rozvod se mění na vodovod. řad PE 110 s přípojkami pro jednotlivé domy zakončenými v samostatných

vodoměrných šachtách. Z poštovní dodejky je patrné, že toto rozhodnutí bylo doručeno žalobcům, paní J.B. dne 28.7.2006 a panu P.B. dne 1.8.2006. Žádný z účastníků proti rozhodnutí nepodal opravný prostředek a rozhodnutí nabylo právní moci dne 23.8.2006.

Rozhodnutím odboru ochrany prostředí Magistrátu hlavního města Prahy ze dne 4.10.2010, č.j. S-MHMP 944096/2009/OOP-V-697/R-195/La, bylo k odvolání žalobců zrušeno rozhodnutí Úřadu MČ Praha 5 odbor výstavby ze dne 21.8.2009, č.j.: Výs.Jin.p.722/11-2416/09-Ka-R, tj. kolaudační rozhodnutí pro dokončenou stavbu vodního díla „vodovodní řad DN 110“(předchozí kolaudační rozhodnutí).

Žalovaný v odůvodnění rozhodnutí, kterým kolaudační rozhodnutí zrušil, uvedl následující: „Předmětem rozhodnutí je povolení užívání stavby vodního díla „vodovodní řad DN 110, jenž se nachází na pozemcích parc.č. 1514/1, 722/13, 722/11 v k.ú. Jinonice. Jedná se o vodovodní řad v trase od napojení na stávající vodovodní řad (na pozemku parc.č. 1514/1 v k.ú. Jinonice (ul. Butovická) k ukončení dvěma podzemními hydranty na pozemku parc.č. 722/11 v k.ú. Jinonice, vše v Praze 5. Z obsahu napadeného rozhodnutí vyplývá, že tato stavba měla být územně a stavebně povolena (ve spojeném řízení) rozhodnutím č.j.; Výs.Jin.p.722/11-1220/05-Pí-R ze dne 23.8.2005 a rozhodnutím o povolení změny stavby před dokončením č.j.: Výs.Jin.p.722/11-2717/06-Pí-R ze dne 21.7.2006 (kopie těchto rozhodnutí je taktéž založená ve spise). Tyto rozhodnutí vydával ÚMČ Praha 5 jako obecný stavební úřad dle ust. § 117 odst. 1 písm. c) stavebního zákona č. 50/1976 Sb., nikoli jako speciální stavební úřad dle ust. 120 stavebního zákona č. 50/1976 Sb. Dle právě uvedeného ustanovení stavebního zákona, povolení pro stavby vodohospodářských děl mohou speciální stavební úřady vydat jen se souhlasem obecného stavebního úřadu příslušného k vydání územního rozhodnutí, který ověřuje dodržení jeho podmínek v územním rozhodnutí. Ve spise se však nenachází žádné stavební povolení speciálního stavebního úřadu ani žádný souhlas obecného stavebního úřadu. V přezkoumávaném řízení tak ÚMČ Praha 5 odkazuje na právě zmiňovaná podkladová rozhodnutí, kterými jak tento úřad tvrdí, umístil a stavebně povolil vodovodní řad DN 110 na několika pozemcích v k.ú. Jinonice. Jenomže jak z dále uvedené citace výrokové části územního a stavebního povolení ze dne 23.8.2005 vyplývá, předmětem podkladových rozhodnutí byly: *vodovodní přípojky s napojením na stávající vodovodní řad v ul. Butovická a dále s areálovým rozvodem na pozemku č. parc. 722/11 k.ú. Jinonice; přípojky kanalizace napojením na stáv. kanalizační řad v ul. Butovická a dále s areálovým rozvodem na pozemku č. parc. 722/11, k.ú. Jinonice; STL plynovod s napojením na stáv. plynovodní řad v ul. Butovická včetně rozvodu na pozemku č. parc. 722/11 k.ú. Jinonice*“. Odvolacímu orgánu tak ze zmíněné citace není vůbec zřejmé, jakým konkrétním správním aktem došlo k umístění a následně povolení stavby vodovodního řadu DN 110 v k.ú. Jinonice. Jistě není nutné zmiňovat, že pravomocná rozhodnutí o umístění a povolení stavby předmětného vodního díla (případně povolení změny stavby předmětného vodního díla před jejím dokončením) jsou podstatnou podmínkou kolaudace tohoto vodního díla.“

Podáním ze dne 24.2.2011 vzali stavebníci žádost o vydání kolaudačního rozhodnutí zpět; usnesením ze dne 28.2.2011, č.j. OSU.Jin.p722/11-14437/2011-Ka-US bylo řízení zastaveno.

Obvodní soud pro Prahu 5 rozsudkem ze dne 1.4.2011, č.j. 20 C 343/2009-145, zamítl žalobu žalobců P.B. a J.B. proti žalovaným Ing. T.B., MUDr. L.B., MgA. D.D. a J.D., kterou se žalobci domáhali, aby soud uložil žalovaným povinnost společně a nerozdílně z pozemku č. parc. 722/11 jiná plocha, ostatní plocha zapsaného na LV č. 2136 vedeném Katastrálním úřadem pro hl.m. Prahu, katastrální pracoviště Praha pro obec Praha a katastrální území Jinonice na náklady žalovaných odstranit jimi zřízenou stavbu rozvodu vody včetně příslušenství, přípojných bodů a části přípojek a dále stavbu rozvodu elektrické energie včetně příslušenství. V odůvodnění rozsudku soud mimo jiné uvedl: „V řízení bylo prokázáno, že sporný pozemek byl všemi účastníky řízení jako spoluvlastníky určen ke společnému užívání, na pozemku měla být umístěna tzv. technická infrastruktura a přístupová komunikace. *Žalobci za tím účelem uzavřeli s žalovanými smlouvu o spolupráci, mezi účastníky probíhala společná jednání ohledně výstavby. Byla vydána územní a stavební povolení, proti kterým žalobci nepodali odvolání.[...]Z uvedeného lze tedy dovodit, že spoluvlastníci při hospodaření se společnou věcí postupovali na základě vzájemné dohody. [...]Žaloba se tak nemůže jevit jinak, než jako šikanózní.*“

Dne 18.4.2011 podal žadatel pan Ing. T.B. se souhlasem MUDr. L.B., D.D. a J.D. žádost o vydání kolaudačního rozhodnutí stavby vodovodního řadu na pozemcích parc. č. 1514/1, 722/13 a 722/11 v k.ú. Jinonice.

Oznámením ze dne 10.5.2011 stanovil Úřad MČ Praha 5, odbor ochrany životního prostředí, jako místně příslušný vodoprávní úřad a speciální stavební úřad kolaudaci vodního díla „Vodovodní řad pro veřejnou potřebu PE DN 110/10“ na pozemcích č. parc. 1514/1, 722/13 a 722/11 a ústní jednání spojené s místním šetřením na den 2.6.2011. Toto oznámení bylo oběma žalobcům doručeno dne 30.5.2011. Místního šetření se za žalobce, na základě plné moci udělené žalobci, účastnil pan O.H., což vyplývá z písemného protokolu, který obsahuje jak podpis pana H., tak jím vznesené námitky.

Další ústní jednání spojené s místním šetřením bylo stanoveno na den 19.7.2011. Z písemného protokolu ze dne 19.7.2011 vyplývá, že tomuto jednání byl přítomen žalobce a za žalobkyni zmocněnec, pan H.

Dne 6.3.2012 vydal Úřad MČ Praha 5, odbor životního prostředí, rozhodnutí č.j. MC0512905/2011/OŽP/Pe-R (Jin.p.722/11), kterým jako věcně příslušný vodoprávní úřad a speciální stavební úřad příslušný dle ust. § 106 zákona č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, vydal dle § 82 zákona č. 50/1976 Sb., kolaudační rozhodnutí pro dokončenou stavbu vodního díla „Vodovodní řad pro veřejnou potřebu PE DN 110/10“. Předmětem rozhodnutí správního orgánu prvního stupně bylo vydání kolaudačního rozhodnutí dle § 82 zákona č. 50/1976 Sb. (dále též „starého stavebního zákona“) pro dokončenou stavbu vodního díla „Vodovodní řad pro veřejnou potřebu PE DN 110/10“.

Dne 3.4.2012 podali žalobci proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně odvolání. O odvolání rozhodl žalovaný dne 29.10.2012, rozhodnutím č.j. S-MHMP 770176/2012/OZP-V-476/R-109/La.

Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobních bodů, kterými je vázán

(§ 75 odst. 2 věta první zák. č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s.ř.s.“), při přezkoumání vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s.ř.s.) a po provedeném řízení dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Soud vycházel z následující právní úpravy:

Podle ust. § 190 odst. 5 zákona č. 183/2006 Sb., stavebního zákona, u staveb pravomocně povolených přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se provede kolaudační řízení podle dosavadních právních předpisů.

Podle ust. § 82 odst. 1 zákona č. 50/1976 Sb., starého stavebního zákona, kolaudačním rozhodnutím se povoluje užívání stavby k určenému účelu, a je-li to zapotřebí, stanoví se podmínky pro užívání stavby.

Soud se nejprve zabýval námitkou žalobců, dle které žalovaný potvrdil jiné rozhodnutí, než které bylo předmětem odvolacího řízení. Tuto námitku shledal soud nedůvodnou. Z formálního i obsahového hlediska je zřejmé, že žalovaný rozhodl o odvolání žalobců proti rozhodnutí Úřadu městské části Praha 5, odboru životního prostředí, ze dne 6.3.2012, č.j. MC0512905/2011/OŽP/Pe-R (Jin.p.722/11). Žalovaný v napadeném rozhodnutí správně označil rozhodnutí správního orgánu prvního stupně napadeného odvoláním žalobců datem jeho vydání a spisovou značkou, resp. číslem jednacím, a i z obsahu napadeného rozhodnutí vyplývá, že se rozhodnutí zabývá námitkami žalobců vznesenými proti rozhodnutí Úřadu městské části Praha 5, odboru životního prostředí, ze dne 6.3.2012, č.j. MC0512905/2011/OŽP/Pe-R (Jin.p.722/11). Ze skutečnosti, že žalovaný označil předmět rozhodnutí jako rozhodnutí, kterým bylo „dle ust. § 190 odst. 5 zák.č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon) v platném znění (dále jen stavební zákon č. 183/2006 Sb.) ve spojení s ust. § 82 zákona č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen starý stavební zákon) povoleno užívání dokončené stavby vodního díla „Vodovodní řad pro veřejnou potřebu PE DN 110/10“...“ nelze v žádném případě dovozovat, že se jedná o jiné prvostupňové rozhodnutí. Žalovaný do předmětu rozhodnutí doplnil zákonné ust. § 190 odst. 5 zák.č. 183/2006 Sb., tj. přechodné ustanovení, ze kterého vyplývá, že předmětné kolaudační řízení má být provedeno podle zákona č. 50/1976 Sb. Jedná se o upřesnění, které nebylo obsaženo v rozhodnutí správního orgánu prvního stupně. Odvolací správní orgán toto pochybení napravit, uvedeným postupem však v žádném případě nedošlo ke změně totožnosti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně. Stejně tak po obsahové stránce není rozdíl mezi povolením užívání dokončené stavby vodního díla a kolaudačním rozhodnutím pro dokončenou stavbu vodního díla.

Žalobci správně poukázali na skutečnost, že v oznámení o zahájení řízení byl vadně označen pozemek parc. č. 1514/1. Administrativní chybou byl pozemek správním orgánem nesprávně označen jako pozemek parc. č. 1541/1. Správní orgán prvního stupně nepostupoval správně, když předmětnou chybu neopravil vydáním opravného usnesení dle § 70 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu. Soud se však ztotožňuje s názorem žalovaného, že mylné nesprávné označení parcelního čísla nemohlo uvést účastníky řízení v omyl, přičemž to byli sami žalobci, kteří správní orgán na chybné označení upozornili. Skutečnost, na jakém pozemku vodní dílo leží, byla nepochybná a žalobci nemohli být danou chybou uvedeni

v omyl ohledně předmětu kolaudace. Uvedená vada proto nezpůsobuje nezákonnost kolaudačního řízení.

Soud se dále zabýval námitkou žalobců týkající se věcné nepříslušnosti úřadu, jenž ve věci vydal podkladová rozhodnutí. Úkolem soudu bylo v první řadě posoudit, zda podkladová rozhodnutí byla vydána příslušným správním orgánem a v případě, že nikoli, zda taková vada má za následek nicotnost předmětných podkladových rozhodnutí.

Nicotností správních aktů se již dříve zabýval Nejvyšší správní soud. V rozsudku rozšířeného senátu ze dne 13.5.2008, č.j. 8 Afs 78/2006-74 (všechna citovaná rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jsou dostupná na www.nssoud.cz), Nejvyšší správní soud konstatoval následující: „Podle rozšířeného senátu je nezbytné nejdříve vymezit nicotnost a její podstatu, neboť soudní řád správní, obdobně jako s účinností od 1. 1. 2006 nový správní řád (zákon č. 500/2004 Sb.), výslovně pojem „nicotnost rozhodnutí“ používá, ale nepodává jeho legální definici a charakteristiku. Nicotnost (někdy též označována jako *nulita*, *paakt*, *absolutní zmatečnost*, *pseudorozhodnutí*, *non negotium*, *zdánlivý akt*, *pa-akt*, *právní nullum*, *neexistence*, *naprostá (absolutní) neplatnost*, či dokonce *procesní potrat*) představuje specifickou kategorii vad správních rozhodnutí. Tyto vady jsou však vzhledem ke své povaze vadami nejzávažnějšími, nejtěžšími a rovněž i nezhojitelnými. Rozhodnutí, které jimi trpí je rozhodnutím nicotným. Nicotné rozhodnutí však není „běžným“ rozhodnutím nezákonným, nýbrž „rozhodnutím“, které pro jeho vady vůbec nelze za veřejněmocenské rozhodnutí správního orgánu považovat, a které není s to vyvolat veřejnoprávní účinky. Zatímco v případě „běžných“ vad správních rozhodnutí se na tato, s ohledem na uplatnění zásady presumpce platnosti a správnosti správních aktů, hledí jako na rozhodnutí existující a způsobila vyvolávat příslušné právní důsledky a působit tak na sféru práv a povinností jejich adresátů, v případě nicotných správních rozhodnutí se ani tato zásada neuplatní. Z povahy vad způsobujících nicotnost pak plynou i příslušné právní následky. S nejtěžšími vadami jsou tak nutně spojeny i ty nejtěžší následky. Proto není nikdo povinen nicotné správní rozhodnutí respektovat a řídit se jím. Hledí se na něj, jako by vůbec neexistovalo, protože tedy jde o nezhojitelné právní nic. Nicotnost nelze zhojit ani uplynutím času. *Definičně lze za nicotný správní akt považovat akt, který vykazuje tak závažné vady, že vůbec není schopen vyvolat žádné právní účinky. Logicky jde o právní nullum a platí zásada „quod nullum est, nullum prodesit effectum“* (srov. Máša, M. K otázce tzv. nicotných správních aktů. Správní právo, 1972, č. 3, s. 139). V tomto ohledu se jedná o tradičně podávané charakteristické vlastnosti nicotnosti, které lze nalézt již v československé správněprávní literatuře (srov. např. Merkl, A. Obecné právo správní. Díl druhý. Praha – Brno: nakladatelství Orbis, akciová společnost, 1932, s. 24 a násl.; nebo Hoetzel, J. Československé správní právo. Část všeobecná. Praha : Melantrich a. s., 1934, s. 268 a násl.). Obdobné závěry jsou rovněž obsaženy jak v současné odborné literatuře zahraniční (srov. Starościak, J. Prawo Administracyjne. Warszawa : Państwowe wydawnictwo naukowe, 1969, s. 245 a násl.; či Erbguth, W. Allgemeines Verwaltungsrecht. Baden-Baden : Nomos Verlagsgesellschaft, 2005, s. 134.), tak i domácí (např. Průcha, P. Správní právo. Obecná část. 7., doplněné a aktualizované vydání. Brno : Masarykova univerzita, 2007, s. 369; nebo Staša, J. in Hendrych, D. a kol. Správní právo. Obecná část. 6. vydání. Praha : C. H. Beck, 2006, s. 212 a násl.).“

Nicotností se rovněž zabýval Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 20.12.2012, č.j. 3 As 24/2012-20, v němž uvedl: „*Teorie považuje za nicotný správní akt, který trpí vadami takové intenzity, že již vůbec nelze o správním aktu hovořit. Typicky jsou takovými vadami neexistence zákonného podkladu pro rozhodnutí, nedostatek pravomoci, nejtěžší vady příslušnosti, absolutní nedostatek formy, absolutní omyl v osobě adresáta, neexistence*

skutkového základu způsobující bezobsažnost, požadavek trestného plnění, požadavek plnění fakticky nemožného, neurčitost, nesmyslnost či neexistence vůle. Nicotnost nelze zhojit ani uplynutím času. Nicotný akt nikoho nezavazuje a nikdo jej není povinen respektovat, neboť mu nesvědčí presumpce správnosti (srov. Staša, J. in Hendrych, D. a kol.: Správní právo. Obecná část. 5. vydání. C. H. Beck, Praha, 2003, s. 136-141). [...] Judikatura dospěla rovněž k závěru, že vady, které způsobují nicotnost, jsou např. absolutní nedostatek pravomoci, absolutní nepřislušnost rozhodujícího správního orgánu, zásadní nedostatky projevu vůle vykonavatele veřejné správy (absolutní nedostatek formy, neurčitost, nesmyslnost), požadavek plnění, které je trestné nebo absolutně nemožné, uložení povinnosti nebo založení práva něčemu, co v právním smyslu vůbec neexistuje (co není osobou v právním slova smyslu), nedostatek právního podkladu k vydání rozhodnutí (např. uložení povinnosti podle již zrušeného předpisu). Významnou charakteristiku představuje i to, že nicotný akt nelze změnit.“

Podle § 77 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, je nicotné rozhodnutí, k jehož vydání nebyl správní orgán vůbec věcně příslušný; to neplatí, pokud je vydal správní orgán nadřízený věcně příslušnému správnímu orgánu. Podle odst. 2 je nicotné dále rozhodnutí, které trpí vadami, jež je činí zjevně vnitřně rozporným nebo právně či fakticky neuskutečnitelným, anebo jinými vadami, pro něž je nelze vůbec považovat za rozhodnutí správního orgánu.

Podle ust. § 120 odst. 1 zákona č. 50/1967 Sb., u staveb leteckých, staveb drah a na dráze, staveb pozemních komunikací a vodohospodářských děl vykonávají působnost stavebního úřadu, s výjimkou pravomoci ve věcech územního rozhodování a vyvlastnění, orgány vykonávající státní správu na uvedených úsecích podle zvláštních předpisů (dále jen "speciální stavební úřady").

Podle ust. § 55 odst. 1 písm. c) zákona č. 254/2001 Sb. (dále též „vodní zákon“) vodní díla jsou stavby, které slouží ke vzdouvání a zadržování vod, umělému usměrňování odtokového režimu povrchových vod, k ochraně a užívání vod, k nakládání s vodami, ochraně před škodlivými účinky vod, k úpravě vodních poměrů nebo k jiným účelům sledovaným tímto zákonem, a to zejména stavby vodovodních řadů a vodárenských objektů včetně úpraven vody, kanalizačních stok, kanalizačních objektů, čistíren odpadních vod, jakož i stavby k čištění odpadních vod před jejich vypouštěním do kanalizací.

Podle ust. § 104 odst. 2 písm. c) věta první vodního zákona vodoprávními úřady jsou obecní úřady obcí s rozšířenou působností.

Podle ust. § 106 odst. 1 vodního zákona působnost, která přísluší vodoprávním úřadům, vykonávají obecní úřady obcí s rozšířenou působností, pokud ji zákon nesvěřuje jiným orgánům.

Seznam obcí s rozšířenou působností je stanoven dle § 66 odst. 2 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích, v příloze č. 2 k zákonu č. 314/2002 Sb., o stanovení obcí s pověřeným obecním

úřadem a stanovení obcí s rozšířenou působností. Správní obvody obcí s rozšířenou působností stanovuje vyhláška č. 388/2002 Sb.

Podle § 5 odst. 1 zákona č. 128/2000 Sb., obec je samostatně spravována zastupitelstvem obce; dalšími orgány obce jsou rada obce, starosta, obecní úřad a zvláštní orgány obce. Město je samostatně spravováno zastupitelstvem města; dalšími orgány města jsou rada města, starosta, městský úřad a zvláštní orgány města. Městys je samostatně spravován zastupitelstvem městyse; dalšími orgány městyse jsou rada městyse, starosta, úřad městyse a zvláštní orgány městyse.

V daném případě byla podkladová rozhodnutí, tj. rozhodnutí ze dne 23.8.2005, č.j. Vys.Jin.p.722/11-1220/05-Pí-R (o umístění stavby a stavebního povolení) a rozhodnutí ze dne 21.7.2006, č.j. Vys.Jin.p.722/11-2717/06-Pí-R (o povolení změny stavby), vydána Úřadem MČ Praha 5, odborem výstavby jako stavebním úřadem příslušným podle § 117 odst. 1 písm. c) zákona č. 50/1976 Sb.(tzn. obecným stavebním úřadem). S ohledem na skutečnost, že předmětem rozhodnutí byl vodovodní řad, byl k rozhodnutí ve věci příslušný dle shora citovaných ustanovení vodního zákona a stavebního zákona vodoprávní úřad jakožto speciální stavební úřad. To znamená, že rozhodnutí ve věci sice měl vydat Úřad MČ Praha 5, avšak nikoli jako obecný stavební úřad, ale jako úřad vodoprávní.

S ohledem na znění ust. § 77 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, dle kterého je nicotné rozhodnutí takové rozhodnutí, k jehož vydání nebyl správní orgán vůbec věcně příslušný, dospěl soud k závěru, že podkladová rozhodnutí, byť vydána nepříslušným orgánem, nejsou nicotná. Dle názoru soudu je podstatné, že příslušným správním orgánem byl Úřad MČ Praha 5, tj. příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností. Skutečnost, že ve věci rozhodl jiný než věcně příslušný odbor obecního úřadu, opírajíc se o ust. § 117 odst. 1 písm. c) zákona č. 50/1976 Sb., nezpůsobuje nicotnost rozhodnutí, protože není naplněn zákonný znak, že správní orgán nebyl vůbec věcně příslušný. V daném případě se totiž nejedná o absolutní nedostatek věcné příslušnosti, neboť ve věci nerozhodoval správní orgán, kterému by byly svěřeny obsahově zcela odlišné věci. Nedostatek věcné příslušnosti proto není natolik zásadní, aby způsobil nicotnost podkladových rozhodnutí. (Obdobný názor zaujal Krajský soud v Ostravě v rozsudku ze dne 3.6.2014, č.j. 22A 141/2012-51, dostupný v databázi Nejvyššího správního soudu, www.nssoud.cz.) Taková vada by mohla mít vliv na zákonnost podkladových rozhodnutí. Možnou nezákonností předmětných rozhodnutí se však soud nezabýval, neboť s ohledem na skutečnost, že se účastníci řízení proti podkladovým rozhodnutím nebránili opravnými prostředky, svědčí uvedeným rozhodnutím presumpce správnosti. Z uvedených důvodů soud námitku žalobců neshledal důvodnou.

Soud nepřisvědčil ani námitce žalobců, že odvolací správní orgán měl ve věci rozhodnout shodně jako v odvolacím řízení proti dříve vydanému kolaudačnímu rozhodnutí. Žalovaný předchozí rozhodnutí zrušil z důvodu, že se ve spise nenacházelo stavební povolení speciálního stavebního úřadu ani souhlas obecného stavebního úřadu, nezabýval se však otázkou, kdo v daném případě je obecným a speciálním stavebním úřadem. V dotčeném rozhodnutí žalovaný zejména poukázal na nesrovnalost mezi podkladovým rozhodnutím o změně stavby a výrokem zrušeného kolaudačního rozhodnutí. Nadto zrušené kolaudační rozhodnutí obsahovalo i jiné podstatné vady řízení, kterých se v novém kolaudačním řízení správní orgán prvního stupně již vyvaroval (např. absence plné moci zástupce stavebníků). Žalovaný neměl důvodu nově vydané kolaudační rozhodnutí rušit jen proto, že zrušil předchozí kolaudační rozhodnutí. Oproti předchozímu rozhodnutí totiž neobsahovalo dříve

obsažené nejasnosti, a neobsahovalo ani jiné, ve zrušovacím rozhodnutí zmíněné, podstatné vady. Žalovaný v odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí jednoznačně uvedl, že podkladová rozhodnutí v řízení vydával Úřad MČ Praha 5, který měl jak kompetence obecného stavebního úřadu, tak i speciálního stavebního úřadu a jelikož rozhodnutí nebyla změněna nebo zrušena, požívají presumpci správnosti správního aktu. V té souvislosti žalovaný uvedl, že názor o legálnosti stavby předmětného vodního díla zastává i Obvodní soud pro Prahu 5, který rozsudkem ve věci vedené pod sp. zn. 20 C 343/2009 rozhodl o zamítnutí žaloby podané žalobci na odstranění předmětné stavby vodního díla. Žalovaný tedy v žalobou napadeném rozhodnutí odůvodnil, proč má podkladová rozhodnutí za správná.

S ohledem na skutečnost, že správní spis neobsahuje žádná odvolání žalobců proti podkladovým rozhodnutím, nepřisvědčil soud ani námitce, že podkladová rozhodnutí nejsou pravomocná.

Soud nepřisvědčil ani námitce žalobců, že v řízení byla kolaudována nepovolená stavba, neboť z obsahu podkladových rozhodnutí, resp. rozhodnutí o změně stavby jednoznačně vyplývá, že došlo ke změně stavby tak, že původně navržená přípojka a areálový rozvod byl změněn na vodovodní řad PE 110 (k povaze podkladového rozhodnutí se soud vyjadřoval shora).

Žalobci dále namítali nedostatky provedení místního šetření. Kromě tohoto zcela obecného tvrzení, které není schopno soudního přezkumu, namítali, že o místním šetření nebyl proveden řádný protokol. Toto tvrzení je však v rozporu s obsahem správního spisu, z něhož vyplývá, že o obou místních šetřeních byly řádně protokoly provedeny. Uvedená námitka je proto nedůvodná.

Soud se rovněž pro naprostou obecnost námitek nemohl zabývat tvrzením žalobců, že se správní orgán nevypořádal s jejich námitkami vznesenými před orgánem prvního stupně, případně že odvolací orgán společně se správním orgánem prvního stupně nesprávně posoudil námitky žalobců a dospěl tak k věcně nesprávnému rozhodnutí. Úkolem soudu není vypořádávat námitky vznesené žalobci ve správním řízení namísto správního orgánu, jak se žalobci mylně domnívají. Úkolem soudu je hodnotit zákonnost napadeného rozhodnutí. V tomto směru byly přezkoumatelné pouze námitky žalobců, podle nichž se žalovaný nevypořádal s tvrzenou absencí rozhodnutí o námitkách žalobců vznesených v řízení před správním orgánem prvního stupně ve výroku rozhodnutí a s nedostatečným označením účastníků správního řízení ve výroku rozhodnutí. Správní orgán se těmito námitkami v žalobou napadeném rozhodnutí nezabýval, neboť tyto námitky nebyly v odvolání žalobců obsaženy. Uvedené žalobní námitky jsou proto nedůvodné. Nad rámec soud uvádí, že kolaudační řízení bylo prováděno dle starého stavebního zákona (zákon č. 50/1976 Sb.), který výslovně neupravoval, jakým způsobem mají být v kolaudačním řízení námitky účastníků vypořádány. Z toho důvodu se subsidiárně uplatní právní úprava obsažená v § 68 odst. 2, 3 správního řádu.

Podle ust. § 68 odst. 2 správního řádu „Ve výrokové části se uvede řešení otázky, která je předmětem řízení, právní ustanovení, podle nichž bylo rozhodováno, a označení účastníků podle § 27 odst. 1. Účastníci, kteří jsou fyzickými osobami, se označují údaji umožňujícími jejich identifikaci (§ 18 odst. 2); účastníci, kteří jsou právnickými osobami, se označují názvem a sídlem. Ve výrokové části se uvede lhůta ke splnění ukládané povinnosti, popřípadě též jiné údaje potřebné k jejímu řádnému splnění a výrok o vyloučení odkladného účinku

odvolání (§ 85 odst. 2). Výroková část rozhodnutí může obsahovat jeden nebo více výroků; výrok může obsahovat vedlejší ustanovení.“

Podle ust. § 68 odst. 3 správního řádu „*V odůvodnění se uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí“.*

Z citovaného ustanovení vyplývá, že se správní orgán má s námitkami účastníků vypořádat v odůvodnění rozhodnutí, nikoli v jeho výroku.

K druhé námitce soud uvádí, že správní orgán prvního stupně uvedl do výroku stavebníky - účastníky dle § 27 odst. 1 správního řádu, s žalobci jednal jako s účastníky dle § 27 odst. 2 správního řádu, neboť dospěl k závěru, že se nejedná přímo o stavebníky, přičemž účastníci dle § 27 odst. 2 správního řádu se do vlastního výroku rozhodnutí neuvádějí, jak vyplývá ze zákonného ustanovení citovaného shora.

Ze všech shora uvedených důvodů neshledal soud žalobu důvodnou, a proto ji dle ust. § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, zamítl.

Závěrem soud uvádí, že nepřihlédl k podání ze dne 28.4.2013 učiněné panem H., neboť pan H. zastupoval žalobce pouze při jednání (konkrétním jednotlivém úkonu) ve správním řízení, nikoli v řízení před soudem.

Podle ust. § 51 odst. 1 s.ř.s. rozhodl soud o žalobě bez nařízení jednání, když žalobci i žalovaný k výzvě soudu ve stanovené lhůtě nevyjádřili svůj nesouhlas s takovým projednáním věci. V daném případě tedy byly splněny zákonné důvody pro postup dle ust. § 51 odst. 1 s.ř.s.

O náhradě nákladů řízení jeho účastníků soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobci ve věci úspěch neměli, proto jim náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalovanému žádné náklady nevznikly.

Podle ust. § 60 odst. 5 s.ř.s. má osoba zúčastněná na řízení právo na náhradu jen těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinností, které jí soud uložil. Žádné takové náklady zúčastněným osobám nevznikly, a proto rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku III. tohoto rozsudku.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, a kromě obecných náležitostí

podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 25. května 2017

JUDr. Slavomír Novák, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Jana Válková